

Valgpinner

Dette er en teknikk som går ut på å plukke ut elever rettferdig i løpet av en skoletime/ skoledag/skoleår som også sørger for at alle elevene i klassen kommer til, blir hørt eller blir nødt til å si noe i en skoletime.

Når skolen/lærerne ønsker å starte med teknikken, deler læreren ut en is til hver av elevene i klassen. Det er viktig at isen har minst en ispinne. Be elevene om ikke å ødelegge ispinnen, den skal de bruke seinere.

Når alle elevene har kost seg med isen sin, skal alle sammen vaske ispinnen. Tørk den godt etterpå, og ta frem en tusj hver. Alle elevene skal nå skrive navnet sitt på ispinnen. De kan gjerne skrive hele navnet, men det viktigste er at lærerne og elevene skjønner hvem som eier hver pinne. Gjør elevene dette i en Kunst & Håndverk-time, kan de f.eks. fargelegge eller male ispinnen i tillegg. Kontaktlæreren samler så inn alle ispinnene, og setter de i en dedikert kopp.

Neste gang det er en diskusjon i klassen, trenger ikke elevene nødvendigvis å rekke opp hånden. Læreren trekker en tilfeldig ispinne fra koppen, og spør eleven som er skrevet på pinnen om å svare eller utføre oppgaven. Om eleven ikke ønsker å svare, eller ikke svarer ordentlig, kan læreren sette ispinnen tilbake i koppen, og eleven kommer til å bli spurt seinere.

Om eleven svarer eller gjør det han/hun skal, tar læreren ispinnen og *setter den i en ny kopp*. Denne koppen viser hvilke elever som har gjort noe. Når denne koppen er full, har alle i klassen utført noe, og man kan starte på nytt ved å sette ispinnene tilbake i den første koppen (det er viktig å ikke blande disse to koppene, slik at man kan se hvem som har gjort noe, og hvem som ikke har). Elever får selvsagt lov til å komme med spørsmål selv, kommentarer eller andre ting utenfor valgpinnene.

Man kan også bruke ispinnene for å dele klassen inn i tilfeldige grupper, velge elever tilfeldig eller bruke pinnene på andre kreative måter.

Med denne teknikken blir alle elevene nødt til å følge med på hva som skjer i undervisningen, siden de hele tiden står i en posisjon på å svare på spørsmål. Læreren trenger ikke nødvendigvis å vite navnet på alle elevene for å spørre om noe, så dette kan være en grei teknikk til for eksempel vikarer som plutselig må gå inn i en fremmed klasse. Man får et muntlig grunnlag på samtlige elever, samtidig som man åpner for at flere enn noen få aktive elever dominerer samtalene/diskusjonene.

Teknikken kan brukes jevnt over hele trinnet, eller hver lærer kan bruke teknikken selv. Om en klasse har mange lærere, kan det bli vanskelig om alle lærere skal bruke samme kopp, siden elevene kan variere delaktigheten i timene etter fag.